

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **V. P.**, zast. Mgr. Jaroslavem Hanusem, advokátem, se sídlem Žižkova tř. 183/33, České Budějovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, za účasti osoby zúčastněné na řízení: H. R., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2024, č. j. KUJCK 35727/2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 11. 2024, č. j. 57 A 15/2024-56,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši **4.000 Kč**. Soudní poplatek bude vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Jaroslava Hanuse, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Týn nad Vltavou schválil rozhodnutím ze dne 19. 9. 2023, č. j. MÚT/23466/2023 (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“), stavební záměr na stavbu „VRTANÁ STUDNA – p. č. X v k. ú. T. n. V.“, a to na základě žádosti o vydání společného povolení, kterou podala osoba zúčastněná na řízení (výrok I.). Dále pak stanovil podmínky pro umístění stavby (výrok II.) a podmínky pro provedení stavby (výrok III). Vydal i povolení k nakládání s podzemními vodami (výrok IV.)

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobkyně a V. P., a potvrdil výrok I. a II. rozhodnutí stavebního úřadu. Dále pak změnil III. výrok rozhodnutí stavebního úřadu tak, že doplnil podmínky pro provedení stavby a ve vztahu k výroku IV. zamítl odvolání žalobkyně i V. P. pro nepřipustnost.

[3] Žalobkyně se proti napadenému rozhodnutí bránila žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“).

[4] Proti napadenému rozsudku následně žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila včas podanou kasační stížností.

[5] Dříve než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, stěžovatelka ji vzala zpět podáním ze dne 23. 6. 2025.

[6] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s., *může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět*.

[7] Jelikož projev vůle stěžovatelky, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatelka zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[8] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno. U osoby zúčastněné na řízení Nejvyšší správní soud neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, přičemž jí ani neukládal žádnou povinnost, a proto v souladu s § 60 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s. rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

[9] Stěžovatelka uhradila soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč. V souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku sníženého o 20 %, tj. ve výši 4.000 Kč. Uvedený soudní poplatek bude vrácen ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám stěžovatelčina zástupce.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu